

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

11—20 квітня 1949 р.

РЕПЕРТУАР НА ДЕКАДУ

(11 — 20 квітня 1949 р.)

Число	День	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний український театр ім. Шевченка	Русский драматический театр	Театр музкомедії
11	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА	СПЕКТАКЛЯ НЕТ	ВИСТАВИ НЕМА
12	Вівторок	ФРА-ДІАВОЛО	КОВАРСТВО І ЛЮБОВ	СОБАКА НА СЕНЕ	ЖІРОФЛЕ-ЖІРОФЛЯ
13	Середа	ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО	ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК	АННА КАРЕНИНА	ЖІРОФЛЕ-ЖІРОФЛЯ
14	Четвер	ТРАВІАТА	ВАС ВИКЛИКАЄ ТАЙМИР!	СОБАКА НА СЕНЕ	ЖІРОФЛЕ-ЖІРОФЛЯ
15	П'ятниця	ПІКОВА ДАМА	ГЕНЕРАЛ ВАТУТІН	СОБАКА НА СЕНЕ	Є НА ВОЛЗІ ГОРОДОК
16	Субота	НАТАЛКА ПОЛТАВКА	ПО ТОЙ БІК	СОБАКА НА СЕНЕ	ЖІРОФЛЕ-ЖІРОФЛЯ
17	Неділя	ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО (вранці) КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА (ввечері)	ПО ТОЙ БІК (вранці і ввечері)	ТРИ СЕСТРЫ (у) МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР (д) КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ (в)	ЖІРОФЛЕ-ЖІРОФЛЯ (вранці і ввечері)
18	Понеділок	Т Р А В І А Т А	ВИСТАВИ НЕМА	СПЕКТАКЛЯ НЕТ	ВИСТАВИ НЕМА
19	Вівторок	ВИСТАВИ НЕМА	ПО ТОЙ БІК (вранці і ввечері)	СОБАКА НА СЕНЕ	ЖІРОФЛЕ-ЖІРОФЛЯ
20	Середа	ЧІО-ЧІО-САН		СОБАКА НА СЕНЕ	Є НА ВОЛЗІ ГОРОДОК

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 11 (48) 11—20 квітня 1949 р.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

12 квітня

Абонемент сер. «З», талон 1.

Д. Обер

ФРА-ДІАВОЛО

Опера на 3 дії

Переклад **Я. Мамонтова.**

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постава режисера **С. Однопозова.**

Художник — **П. Шигимага.**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

Дія перша. Двір готелю в горах. Тут розташувався загін драгунів, посланих для знищення банди розбійників та їх отамана Фра-Діаволо. Офіцер Лоренцо, командир солдатів, закоханий в дочку хазяїна готелю Церліну. Але старий Маттео, батько Церліни, хоче видати дочку заміж тільки за багатого виноградаря Франческо. Він запрошує всіх на весілля.

Раптом вбігають, рятуючись від розбійників, які на них напали, лорд Рокбурн та його дружина Памелла. Лоренцо з загоном негайно вирушає на розшук банди.

Приходить Фра-Діаволо, який видає себе за маркіза. Ця зустріч дуже неприємна лорду, бо «маркіз» давно вже залицяється до його дружини. Але Памелла, якій і на думку не спадає, що залицяння «маркіза» є тільки засіб спритного бандита дізнатися, де сховані гроші подружжя Рокбурнів, охоче слухає його любовні баркароли.

Повертається Лоренцо. Він розповідає, що більша частина банди знищена, але отамана зловити не вдалося. Лоренцо передає лорду та його дружині пограбовані у них бандитами коштовні речі. Памелла на знак подяки дарує Церліні 10.000 франків на придане. Драгуни знову збираються в гори. Фра-Діаволо вирішує скористатися з їх відсутності і за допомогою своїх товаришів Джакомо і Беппо, що видають себе за збіднілих дворян, пограбувати англійців.

Дія друга. Ніч в готелі. Проводивши лорда з дружиною до спочивальні, Церліна лягає спати. Бандити вирішують убити Церліну, щоб вона не зняла галасу, коли вони грабуватимуть. Беппо вже заносить над нею кинджал, але в цю мить повертається Лоренцо з солдатами і розбійники ховаються в сусідній кімнаті. Прокидається лорд. Лоренцо розповідає йому, що і на цей раз не вдалося впіймати Фра-Діаволо.

Раптом з сусідньої кімнати, де сховалися бандити, чути якийсь галас. Коли Лоренцо направляється туди, щоб з'ясувати, хто там, йому назустріч виходить Фра-Діаволо. На здивовані запитання лорда і Лоренцо, що він тут робить у такий пізній час, «маркіз» відповідає, що прийшов сюди на побачення. При цьому він вдається до хитрого маневру. Відвівши лорда набік, Фра-Діаволо говорить йому, що прийшов на побачення з Памеллою. Лоренцо ж він нишком каже, що його чекала тут Церліна. Лорд знепритомнює, а офіцер викликає «маркіза» на дуель. Коли на галас прибігають Памелла і Церліна, лорд і Лоренцо гаряче обви-

нувачують їх у зраді. Фра-Діаволо радіє з своєї помсти.

Дія третя. Свято з нагоди майбутнього одруження Церліни з виноградарем. Джакомо і Беппо знаходять у дуплі записку Фра-Діаволо, в якій він наказує їм подати сигнал, коли молодих поведуть до церкви, щоб у цей час пограбувати лорда Рокбурна і його дружину.

Побачивши Церліну, підпилі бандити наспівують ту саму пісеньку, яку вона співала, лягаючи спати. Церліна зупиняє Лоренцо і вказує йому на підозрілих людей. Солдати затримують Джакомо і Беппо, знаходять у них зброю та записку Фра-Діаволо.

Лоренцо робить засідку, примушує бандитів подати сигнал Фра-Діаволо і, коли той з'являється, заарештовує його разом з іншими розбійниками.

Банда знищена. Всі радіють. Щасливі і Лоренцо з Церліною, бо старий Маттео погоджується на їх шлюб.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Фра-Діаволо, отаман банди розбійників — **З. Канзбург, В. Совалов.** Лорд Рокбурн — **М. Григор'єв, Д. Козинець.** Памелла, його дружина — **Т. Барбітова, Е. Носенко.** Лоренцо, командир загону драгунів — **Б. Бутков,** Маттео, хазяїн готелю — **Г. Коваль, Б. Малков.** Церліна, його дочка — **Т. Голуб, С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Джакомо — **М. Державін, Д. Діссар.** Беппо — **П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.**

13, 17 (вранці) квітня

17—абонемент сер. «Л», талон 1.

П. Чайковський

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини

Диригент—**П. Баленко.**

Постава засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художнє оформлення **Д. Овчаренка.**

Асистенти постановника: **О. Галкін** і **П. Плавник.**

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебедя.

Дія 1-а. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сина, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче кориться волі матері і просить її дозволити йому піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід намірюється пустити стрілу в кращого з них, але зупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну історію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно її любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих Зігфріда та Одетту і звільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів—**Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Оділлія, дочка лихого генія—**Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Принц Зігфрід—**Я. Додін; В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавник.** Лихий геній Ротбард — **О. Горохов, А. Кисенко.** Блазень—**Г. Водовозов, О. Галкін, С. Люлін.** Принцеса, мати Зігфріда—**М. Горпиненко, Г. Маслова.** Наставник принца — **Т. Агеєв, І. Дергаус.**

Па-де-труа виконують: **В. Бакланова, В. Баранова, Я. Додін, Л. Любімова, П. Плавник, Г. Хоменко.**

В танцях беруть участь солістки балету: **М. Горпиненко, Д. Рожинська, В. Семінаренко;** солісти балету: **Г. Водовозов, І. Дергаус, М. Ізотов, А. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, П. Полканов, А. Саркісянс, І. Трахтенберг** та весь склад балету театру.

14, 18 квітня

14—абонемент сер. «Ж», талон 1.
18— » «М», » 1.

Д. Верді

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)

«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ»

Переклад **М. Рильського**

Диригент—П. Баленко.
Постава А. Геращенка.
Художник—Н. Соболь.
Хормейстер—Є. Мариківський.
Танці в поставі О. Галкіна.

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках XIX в.

В домі паризької куртизанки Віолетти Валері зібралися гості. Серед них **Альфред,** який палко закохався в Віолетту. Коли Альфред і Віолетта залишаються на деякий час самі, юнак признається в коханні. Віолетта відповідає, що вона не варта його щирого почуття. Та в душі вона тільки і мріяла про таке щастя. Проте, згадавши, хто вона, Віолетта не вірить, що мрії можуть здійснитися.

Ось уже три місяці Альфред і Віолетта живуть за містом у повному щасті. Дізнавшись випадково, що Віолетта витратила на прожиття всі свої заощадження, Альфред поспішає до Парижа, щоб дістати гроші. Тимчасом приходить старий Жермон, батько Альфреда. Він умовляє Віолетту залишити його сина, бо інакше не може відбутися шлюб сестри Альфреда. Віолетта, страждаючи, погоджується пожертвувати своїм коханням і пише Альфреду прощального листа. Альфред, повернувшися, гадає, що Віолетта його зрадила.

Флора, подруга Віолетти, влаштувала бал. Гості веселяться. Входить Віолетта з бароном Дюфолем. Альфред ображає барона. Дюфоль вирішує провчити зухвалого юнака, обігравши його в карти. Але щастя сьогодні за Альфредом. Ще більш розлютований великим програшем, барон викликає Альфреда на дуель.

Віолетта благає Альфреда відмовитися від цієї дуелі. Альфред погоджується, але при умові, що вона піде разом з ним. Віолетта говорить, що не може порушити клятви. Альфред певен, що Віолетта кохає Дюфоля. Втративши від гніву розум, він скликає всіх гостей і прилюдно ображає Віолетту, кидаючи до її ніг гроші — плату за кохання. Всі надзвичайно обурені таким недостойним вчинком Альфреда.

Опочивальня Віолетти. Вона тяжко хвора. Надходить лист од старого Жермона, в якому той попереджає її, що Альфред незабаром приїде і буде благати простити йому. Але Віолетта боїться, що вона вже не дочекається коханого. В цей час вбігає покоївка Аніна і сповіщає про приїзд Альфреда. Ось з'являється і він сам. Віолетта кидається в його обійми, і закохані, віддаючись почуттю радості, мріють про щастя, якому вже ніщо не перешкодить. Та Віолетті раптом стає погано. Почуваючи свій

близький кінець, вона прощається з Альфредом і передає йому свій портрет. Хай він подарує його тій, яка замінить Віолетту після її смерті. В оркестрі звучить тема признання Альфреда в коханні. Віолетта хоче підвестися, але падає мертва.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері—С. **Мостова**, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Альфред Жермон—**В. Бутков, В. Совалов.** Жорж Жермон—**М. Григор'єв, Д. Козинець, А. Магергут,** заслужений артист УРСР. Флора Бервуа — **Є. Носенко, Є. Івіна.** Аніна, покоївка — **В. Павленко, Л. Колодуб.** Гастон де-Летор'єр — **П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.** Барон Дюфоль—**Г. Коваль, В. Малков.** Маркіз д'Обіньї—**М. Державін.** Доктор Гренвіль—**М. Державін, Б. Малков.** Йосип, слуга—**В. Хворост.**

В танцях беруть участь солісти балету: В. Бакланова, А. Горпиненко, Г. Маслова, В. Семінаренко, Г. Водовозов, М. Ізотов, О. Кисенко, І. Трахтенберг.

Соло в оркестрі: скрипка—**І. Брунштейн, Ф. Хоміцер;** гобой—**Д. Риков, І. Морштейн;** кларнет—**Н. Архирей, Г. Риков.**

Виставу веде С. **Пєтров.**

15 квітня

Абонемент сер. «Е», талон 1.

П. Чайковський.

ПІКОВА ДАМА

Опера на 3 дії, 7 картин. Лібретто (за Пушкіним) М. Чайковського.

Диригент — заслужений артист РРФСР і нар. арт. БАРСР **П. Славінський.**

Постава заслуженого артиста УРСР **В. Будневича.**

Художник — **П. Єршов.**

Танці в поставі А. Пірадової.

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

Режисер—**Г. Давидов.**

Головний концертмейстер — Н. Миронович.

ПЕРША ДІЯ

1 картина. Петербург. Літній сад. В саду гуляють няньки з дітьми, групи дам і військових.

Сурін розповідає Чекалінському про вчорашню карточну гру. Як завжди біля картярів знаходився Герман, який всю ніч похмуро стежив за грою інших, але сам не брав у ній участі.

З'являються Герман і граф Томський. Герман закоханий в дівчину, імені якої він не знає. Йому відомо тільки, що вона знатна і тому не може стати йому за дружину.

Князь Єлецький повідомляє друзів, що він одружується. Герман питає, хто його наречена. «Ось вона»—говорить Єлецький, вказуючи на Лізу, що з'явилася в саду в супроводі старої графині, прозваної Піковою Дамою. Ліза—та дівчина, в яку закохався Герман.

«Щасливий день, тебе благословляю!» — говорить Єлецький.

«Нещасний день, тебе я проклинаю!» — вигукує Герман.

Томський розповідає, що в молодості красуня графиня була пристрасною картяркою і одного разу, перебуваючи в Парижі, програлась до останку. Граф Сен-Жермен назвав їй три безпрограшних карти, які і допомогли «московській Венері» повернути своє багатство. Графині пророчать, що їй принесе смерть той, хто жагуче кохаючи, прийде допитатися у неї про ці карти.

Оповідання Томського справляє сильне враження на Германа. Сад обезлюдів. Починається гроза. Буря не страшить Германа. Він клянеться, що Ліза буде належати йому або він помре.

2 картина. Кімната Лізи в домі графині. У Лізи зібралися подруги. Ліза і Поліна співають дует: «Вже вечір і хмар затьмарились края»... Поліна виконує сумний романс: «Подруги любії», а далі переходить на російську танцювальну пісню. Гуляння молоді перериває сувора гувернантка: графиня гнівається, час спати.

Залишившись насамоті, Ліза повіряє «цариці ночі» свою таємницю: вона любить Германа. В цю хвилину з'являється Герман. Він признається Лізі в коханні. Спочатку Ліза благає його залишити її, але згодом, скорена силою його почуття, признається, що і вона його кохає.

ДРУГА ДІЯ

3 картина. Бал у багатого сановника. Єлецький помічає, що Ліза сумна, він просить її довіритися йому. Ліза ухиляється від одвертої розмови. Її не хвилюють благання нареченого—вона байдужа до Єлецького.

Ліза передає Германові ключ від потайних дверей в домі графині: їм треба зустрітися і все вирішити. Пройти до кімнати Лізи треба через спочивальню графині. Герману здається, що сама доля допомагає йому дізнатися про три карти.

4 картина. Спочивальня графині. Графиня, що повернулася з балу, прогнавши нахлібниць і покоївок, згадує про свою юність, про пишні придворні бали в Парижі.

Раптом з'являється Герман і просить графиню відкрити йому таємницю трьох карт. Стара мовчить. Герман, погрожуючи пістолетом, вимагає назвати йому три карти. Графиня від страху помирає.

Почувши гомін, Ліза вбігає в спочивальню. Побачивши мертву графиню, вона в розпачі вигукує: «Не я тобі була потрібна, а карти!».

ТРЕТЯ ДІЯ

5 картина. Кімната Германа в казармах. Герман читає лист Лізи. Вона просить його прийти на набережну для розмови.

Згадки про смерть і похорони графині переслідують Германа, як кошмар; йому ввижається привид старухи. Графиня наказує Герману одружитися з Лізою, і тоді три карти—трійка, семірка, туз—виграють вряд.

6 картина. Набережна Неви. Наближається північ. Ліза жде Германа. Ось він приходить. На мить обом здається, що всі страждання минули. Але, охоплений думкою про три карти, Герман одштовхує Лізу і біжить у гральний дім. Ліза кидається в Неву.

7 картина. Гральний дім. Карточна гра в розпалі. Всі свої ощадження Герман ставить на трійку і виграє. Ставка подвоєна. Друга карта — семірка—знову приносить йому виграш.

Герман у сильному збудженні кидає присутнім виклик зіграти з ним ще раз. Виклик Германа приймає Єлецький. Третя карта Германа виявляється не тузом, а піковою дамою. Карта бита. Герману знову з'являється привид графині. Він божеволіє і заколюється.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герман — **З. Канзбург.** Граф Томський — **І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець.** Князь Єлецький—**Н. Григор'єв, А. Магергут,** заслужений артист УРСР. Чекалінський — **П. Калюжний, А. Нікітін.** Сурін — **М. Державін, Н. Малков.** Чаплицький—**М. Державін, В. Хворост.** Нарумов—**Б. Малков, П. Скоробагатько.** Розпорядник — **В. Хворост.** Графиня — **А. Левицька,** народн. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Ліза—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова, К. Морозова.** Поліна—**Т. Барбітова.** Маша—**Л. Колодуб, В. Павленко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ІНТЕРМЕДІЇ
(в 3-й картині)

Прилепа—**В. Павленко.** Міловзор—**Є. Носенко.** Златогор—**Д. Козинець.** Амур—**Света Саркісянс.**

---

16 квітня

Абонемент сер. «О», талон 1.

М. Лисенко, І. Котляревський.

НАТАЛКА-ПОЛТАВКА

Опера на 3 дії.

Диригент—**П. Баленко.**

Режисер—**Г. Давидов.**

Художники: **Л. Горєвой, І. Портнов.**

Дія перша. Набравши води, зажурена Наталка, не поспішаючи, повертається до хати. Їй назустріч виходить возний Тетерваковський. З властивою йому «пишномовністю» вітає він дівчину і, користуючись з «удобної оказії», що вони самі, вирішує «зділати о собі предложеніє».

Наталка удає, що не розуміє возного. Тоді він прямо признається їй в коханні і в своєму намірі одружитися з нею. Це признання лякає і обурює дівчину.

Марно вона намагається довести несподіваному женихові, що вона йому не пара, бо він пан, а вона сирота, він багатий, а вона бідна, він царський урядовець, а вона

простого роду. Всі її «резони» возний вважає «для любові ничтожні». Проте, Наталка рішуче вимагає залишити її і не вводити в неславу.

Здалеку чути голос виборного Макогоненка. Він явно напідпитку. Макогоненко— сільський багатій і кровосос — любить водить знайомство з панками і чиновниками. Ось і зараз він тільки но проводив гостя, засідателя, пана Щипавку. З цього приводу між возним і виборним зав'язується розмова, в якій вони скаржаться один одному, як трудно стало жити, як треба тепер «іскусно взяточок—сиріч—винужденний подарочок» у прохача «виканючити».

Возний, який побоюється, що Наталка йому відмовить, вирішує доручити справу свого сватання хитрому виборному, про якого кажуть: «де чорт не зможе, пошли Макогоненка, зараз докаже».

Виборний погоджується на пропозицію, і зраділий возний співає з ним пісню, в якій висловлюється докір долі, що несправедливо ділить свою ласку між людьми. Ця пісня звучить змовою двох пройдисвітів, які добре знають, як треба жити, щоб сліпа доля помагала саме таким, як вони— «злим, негідним».

Дія друга. Терпелиха сидить в своїй хаті і шиє. Знесилена злиднями, вона докоряє дочці, що та все перебирає женихами, дожидаючи свого Петра, якого може вже і в живих нема. Наталка в свою чергу докоряє матері, що вона примушує її виходити за нелюбого.

Незабаром до хати входить виборний. Після недовгої розмови про трудне вдовине життя, про вередливих міських панночок, що перебирають женихами і зрештою залишаються сивими паннами, Макогоненко прямо переходить до діла і сватає возного. Терпелиха радіє, що її дочці випадає таке щастя. Наталка в розпачі і марно доводить, що її шлюб з возним принесе тільки горе. Терпелиха розповідає виборному, що Наталка говорить так тільки тому, що все дожидає Петра, який невідомо де пропав. Виборний радить дівчині викинути з голови навіть думки про якогось там бурлаку, коли їй трапляється такий гарний жених.

Настирливими благаннями мати вириває у Наталки згоду на шлюб її з возним.

Дія третя. Вулиця. Хлопці й дівчата з співами повертаються з роботи. Сюди приходить і Микола. Він розповідає про свої блукання по світу, щоб знайти роботу, про своє безталання.

Здалеку чути пісню Петра. Скоро він зустрічається з Миколою. В короткій розмові з'ясовується, що в їх бідняцькій долі багато спільного, і вони стають друзями.

З хати Терпелихи доносяться п'яні голоси. Незабаром з хати виходять возний і виборний. У возного рука пов'язана червоною хусткою, у виборного через плече старостинський рушник—ознаки, що сватання відбулось щасливо. Микола й Петро відходять в сторону. Виборний починає розпитувати про Петра, хто він, звідки і куди йде.

Микола відповідає, що це його знайомий, який шукає заробітку.

Коли возний з виборним виходять, Микола розповідає Петру про сватання возного до Наталки. Петро скоро догадується, що мова йде саме про його кохану. Він в розпачі. Горе Петра наводить Миколу на думку, що перед ним той, кого так довго чекала Наталка. Петро признається, хто він, і просить Миколу з'ясувати, чи йде Наталка за возного по добрій волі. Залишившись один, Петро вголос роздумує про своє невдале кохання.

Повертається Микола. Він не встиг ще добре про все дізнатися і викликав сюди Наталку, щоб довідатися у неї самої. Петрові він радить на цей час заховатись.

Приходить Наталка. З розмови її з Миколою з'ясовується, що вона любить лише Петра. Микола кличе щасливого Петра, і Наталка радісно падає в його обійми. Коханці схвильовано співають про свої минулі сумніви, надії і довгождане щастя побачення. Проте Микола застерігає, що справа не скінчена, бо возний не так-то легко погодиться на шлюб Наталки з Петром. І справді, Терпелиху охоплює жах, коли вона бачить Петра. Возний настоює на своїх правах і загрожує Терпелисі судом і тюрмою. Разом з виборним він проганяє Петра з села. Петро вже готовий поступитись і йти світ за очі. Прощаючись, він виймає гроші, які заробив важкою працею протягом кількох років, і віддає їх Наталці, щоб той, з ким вона одружиться, не міг докоряти їй бідністю.

Всі зворушені таким благородним вчинком Петра.

Наталка в розпачі, що доля не судила їй жити з любим.

Возний, відчуваючи ненависть до себе Наталки і всього народу, раптом заявляє, ніби **«по довгому розмишленію»** він зрозумів, що **насильно милим** не будеш, і тому відмовляється від Наталки і віддає її Петрові «во вічное потомственное владеніе».

Всі радіють. Хлопці й дівчата вітають молодих, веселяться, танцюють.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Наталка—**О. Виноградова,** засл. артистка УРСР. Терпелиха—**А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Петро—**Б. Бутков, В. Совалов.** Микола—**А. Магергут,** засл. арт. УРСР; **Г. Коваль, Д. Козинець.** Возний — **П. Калюжний, О. Нікітін.** Виборний—**Д. Дісєар, Д. Державін, Ф. Курочкін, П. Скоробагатько.**

Виставу веде **С. Петров.**

17 квітня

Абонемент сер. «Р», талон 1.

О. Пушкін

М. Римський-Корсаков

КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА

Лібретто **Б. Бельського**

Опера на 4 дії, 7 карт. з прологом.

Диригент — **П. Славінський,** засл. арт. РРФСР, народн. арт. БАРСР.

Постава головного режисера **В. Будневича,** засл. арт. УРСР.

Художник — **Д. Овчаренко.**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

Хормейстер — **Є. Мариківський.**

У казковому місті Тмутаракані «три девицы под окном пряли поздно вечерком» і вголос мріяли про те, чим би вони хотіли бути, якби були царицями.

Найстарша хотіла б бути поварихою, середня — ткачихою, а наймолодша воліла б «для батюшки-царя родить богатыря».

Це чує цар Салтан, що саме в той час проходить під вікном. Він входить у терем і заявляє, що річ наймолодшої з сестер люба його серцю, а тому нехай вона збирається до палацу і—зараз же під вінець. Сестрам він пропонує йти разом з молодшою сестрою: одна з них буде ткачихою, друга поварихою.

Салтан і наймолодша сестра Мілітріса виходять.

Сестри під проводом баби-Бабарихи обурені, вони замислюють лукавий план помсти.

1-й акт. Цар Салтан виїздить на війну. Мрія Мілітріси збулась — у неї народився син Гвідон. З цією радісною звісткою вона посилає гінця до царя Салтана. Але Бабариха підпоює гінця і підмінює грамоту Мілітріси іншою, в якій сповіщається, що замість дитини у цариці народилась якась «неведомая зверушка».

Мілітріса сумує, що від Салтана довго немає відповіді. Нарешті, з грамотою приїздить п'яний гонець. Дяки читають цю грамоту, де сказано: «и царицу, и приплод в бочке бросить в бездну вод»... Бабариха й сестри тріумфують. Обурений народ хвилюється, але «слово царское — закон», і Мілітрісу з Гвідоном садовлять у бочку й спускають у море.

2-й акт. По морю плаває бочка. Хвилею її викидає на мілину острова Буяна. Гвідон, що росте «не по дням, а по часам», уже юнак.

Мілітріса сумує, але Гвідон сповнений життя, енергії. Ось він уломив гілку, зробив з неї лук і біжить на берег полювати. Раптом він бачить, як шуліка накинувся на лебедя. Гвідон націляється і влучає в шуліку. На острів виходить царівна-лебідь і дякує Гвідонові, що він урятував її від шуліки, бо то був чародій, який довго держав її в полоні. В нагороду за визволення царівна-лебідь обіцяє Гвідонові бути йому довіку вдячною. Царівна-лебідь пливе в море, а Мілітріса і Гвідон лягають спати. Проте скоро вони прокидаються — кругом гудуть дзвони. З хвиль морських з'явилось прекрасне місто Леденець. Із кремлівських воріт виходить народ і запрошує Гвідона на царство.

3-й акт. 1-а картина. Знову острів Буян. Гвідон сумує. Він бачить, як повз острів пливуть кораблі, — вони держать путь у Салтанове царство. Гвідонові хочеться не-

видимкою поїхати з ними туди. Він викликає царівну-лебідь і говорить їй про це. Вона обертає Гвідона в джмеля.

2-а картина. Корабельники гостюють у Салтана. Салтан розпитує їх про чудеса, бачені в чужих землях. Корабельники розповідають про місто Леденець, про його правителя князя Гвідона та про три чуда — про білку, що лузає золоті горіхи, про 33 богатирів, що живуть на дні морському та про царівну, що красою своєю затьмарює світ білий.

Салтан зацікавився: «Коли только жив я буду, поплыву дивиться чуду».

Бабариха, повариха і ткачиха переполошились. Вони намагаються відмовити Салтана від його наміру. А джміль, щоб не дати їм змоги вплинути на Салтана, раз-у-раз боляче жалить то ту, то іншу. Свято порушено. Зчинилась метушня. Хочуть упіймати джмеля. Салтан наказує повісити сторожу, що не встежила, як джміль потрапив на царський двір.

4-й акт. 1-а картина. Ніч. Гвідон стоїть на башті. Він уже змужнів, пора й одружитися. Він чув, що на світі є царівна нечуваної краси.

Знову кличе він царівну-лебідь і розповідає їй, чого він сумує. Виявляється, що царівна-лебідь і є та дівиця, в якої «во лбу горит звезда, под косой блестит луна». Виходить Мілітріса, і вони просять у неї благословення на шлюб.

2-а картина. В гості до Гвідона приїздить цар Салтан. З ним Бабариха, ткачиха, повариха і цілий почет скоморохів.

Гвідон запитує Салтана, як йому живеться і чи є в нього спадкоємець, чи є кому «принять державу». І Салтан розповідає всю сумну історію про свою дружину й сина. Гвідон розважає його і велить показати леденецькі чудеса.

Ввозять кришталевий домок з білкою, виходять 33 богатирі, з'являється прекрасна царівна, що затьмарює своєю красою білий світ. Салтан просить її зробити чудо — «чтоб царица здесь живою стала вдруг передо мною».

І от з терема виходить Мілітріса. Салтан вражений. Вони кидаються одне до одного в обійми. На запитання Салтана: «Где, скажи, мое дитя?» Гвідон відповідає: «Знай, родитель, это я!»

Бабариха тікає. Сестри падають на коліна.

Салтан говорить:

«Хоть за сердце ваше злое
Казни стоите все трое,
Но для радости такой
Отпускаем вас домой».

А Гвідон і царівна-лебідь додають: «Без проделки вашей не бывать бы свадьбе нашей».

Загальна радість і «пир на весь крещеный **мир».**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Цар Салтан — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкін, П. Скоробагатько.** Цариця Мілітріса, молодша сестра—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **І. Ісламова, К. Морозова.** Ткачиха, середня сестра — **Т. Барбітова, А. Левицька,** нар. арт. УРСР. Повариха, старша сестра — **В. Венецька, Л. Колодуб, Л. Літінська.** Бабариха — **Е. Лейтес, О. Носенко.** Царевич Гвідон — **В. Бутков, В. Совалов.** Царівна-лебідь — **О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Старий дід—**П. Калюжний, О. Нікітін.** Гонець—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Скоморох — **Д. Діссар, Б. Малков.** Корабельник 1-й — **П. Калюжний, В. Хворост.** Корабельник 2-й — **М. Григор'єв, Г. Коваль.** Корабельник 3-й — **М. Державін, Б. Малков.** Дяки—**І. Вільчур, М. Григор'єв, М. Державін, Г. Коваль, Б. Малков, П. Скоробагатько.**

Виставу веде: **С. Петров.**

20 квітня

Абонемент сер. «Н», талон 1.

Дж. Пуччіні

ЧІО-ЧІО-САН

(МАДАМ БЕТТЕРФЛЕЙ)

Опера на 3 дії.

Переклад **Арбатова.**

Диригент—засл. арт. УРСР І. Штейнман.

Постава засл. арт. УРСР **М. Терещенка.**

Художник **Л. Горевой.**

Хормейстер **Є. Мариківський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Чіо-Чіо-Сан, прозвана мадам Беттерфлей—**О. Виноградова,** заслужена артистка УРСР; **К. Морозова, С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Сузукі, її служниця—**Е. Лейтес, Є. Носенко.** Пінкертон, лейтенант американського флоту — **Б. Бутков, З. Канзбург, В. Совалов.** Шарплес, консул США в Нагасакі—**М. Григор'єв, Г. Коваль, Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Горо, сват—**П. Калюжний, О. Нікітін.** Комісар, державний урядовець—**М. Григор'єв Г. Коваль.** Кет Пінкертон — **О. Носенко.** Принц Ямадорі—**М. Григор'єв, П. Строганов, В. Хворост.** Бонза, дядько Чіо-Чіо-Сан—**М. Державін, Б. Малков.**

Виставу веде **С. Петров.**

Місце дії—Нагасакі в Японії. Час дії—кінець XIX сторіччя.

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т.Г.ШЕВЧЕНКА

12 квітня

Ф. Шіллер

КОВАРСТВО І ЛЮБОВ

Трагедія на 4 дії, 9 картин.

Переклад за редакцією **І. Стешенко.**

Постава режисера **О. Глаголіна.**

Режисер-асистент—**С. Ходкевич.**

Художнє оформлення **С. Йоффе.**

Музика засл. діяча мистецтв УРСР композитора **Ю. Мейтуса.**

Диригент—**М. Каневський.**

Концертмейстер—**М. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ:

Президент фон Вальтер—при дворі одного з німецьких герцогів—**І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії. нар. арт. СРСР; **О. Романенко.** Фердінанд—син його, майор—**С. Кошачевський.** Гофмаршал фон Кальб—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Леді Мілфорд—**Н. Герасімова, В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР. Вурм, особистий секретар президента—**І. Гавришко, І. Костю-**

ченко. Міллер, музикант — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР; **Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Його дружина — **Г. Бабіївна.** Луїза, його дочка — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР. Софі, камеристка леді—**О. Тимофієнко.** Камердинер герцога—**В. Бондаренко, О. Подорожній.** Лакей президента—**М. Кірін.** Лакей леді—**М. Савченко.** Поліцаї—**Г. Снегірьов, В. Бережний, В. Лавров, Г. Чорний.**

Бюргери, ремісники, слуги — артисти хору та допоміжного складу.

Виставу веде пом. режисера **Р. Хмара.**

---

13 квітня

Г. Квітка-Основ'яненко

ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК

Комедія на 4 дії, 5 картин

Постава заслужен. арт. УРСР **М. Покотила.**

Художнє оформлення **лауреата Сталінської** премії **В. Греченка.**

Концертмейстери—**Є. Пліщенко, М. Константинівська.**

Музика засл. арт. УРСР **Б. Крижанівського.**

Танці в поставі **Е. Рабінович.**

Диригент — зав. муз. частиною, композитор **М. Каневський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Шпак, поміщик — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Фенна Степанівна, його дружина—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Прісінька, їхня дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **О. Валуєва.** Скворцов, капітан—**І. Костюченко, С. Кошачевський.** Шельменко, його денщик — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Опецьковський, приїжджий поміщик—**С. Верхацький, О. Немзер, Г. Сичук.** Аграфена Семенівна, його дружина—**Ю. Фоміна.** Евжені, їх дочка—**Н. Герасімова, А. Калішевська.** Лопуцьковський, жених, поміщик — **М. Волошин, М. Савченко.** Мотря, покоївка Шпаків — **Р. Кіріна, Ю. Фоміна.** Поміщик—**В. Лавров, М. Микитенко.** Його дружина—**О. Тимофієнко.** Гусар — **Г. Снегірьов.** Його дама — **М. Коржова.**

Виставу ведуть—**Д. Бабенко, Р. Хмара.**

Дія відбувається на Україні року 1835.

14 квітня

К. Ісаев та О. Галич

Переклад Ір. Стешенко

Вас викликає Таймир!

Комедія на 3 дії

Постава режисера **М. Ошеровського.**

Художнє оформлення лауреата **Сталінської премії В. Греченка.**

Музика композитора **М. Каневського.**

Концертмейстер—**М. Константинівська.**

Постава здійснена під художнім керівництвом лауреата Сталінських премій, народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дюжіков, приїжджий з Таймиру — **І. Костюченко.** Іван Іванович Кірпічніков, директор Старо-Кримської філармонії—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Дідусь Бабурін — **Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, народн. арт. УРСР; **Г. Сичук.** Дуня

Бабуріна—**О. Валуєва.** Андрій Миколайович Гришко—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Люба Попова—**Г. Гончарова. О. Тимофієнко.** Мати Люби Попової—**І. Стешенко, Г. Бабіївна.** Єлизавета Михайлівна Кірпічнікова — **Н. Лихо.** Дежурна на тринадцятому поверсі — **Р. Кіріна, П. Куманченко,** засл. арт. УРСР. Людина в картатому пальто — **О. Подорожній.** Адміністратор готелю — **М. Савченко.** Людина з бородою—**Г. Снегірьов.** Узбек—**В. Бережний.** Моряк—**В. Бондаренко.** Міліціонер — **М. Микитенко.** Командировочні — **М. Кірін, В. Лавров, О. Онофрієнко, С. Орлюк, Р. Рубанович, А. Троян, Г. Чорний.**

Виставу веде **Р. Хмара.**

Дія відбувається в Москві в серпні 1947 року.

Артист В. Мізіненко в ролі Сугіями («По той бік»).
Фото М. Савченка.

15 квітня

Л. Дмитерко.

ГЕНЕРАЛ ВАТУТІН

Драматичний портрет на 4 дії, 6 картин.

Постава лауреата Сталінської премії нар. арт. УРСР **Л. Дубовика.**

Режисер — **В. Воронов.**

Художне оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ватутін Микола Федорович, генерал армії, командуючий фронтом—**М. Крушельницький,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР. Сергеєв Іван Семенович, генерал-лейтенант, член військової ради фронту—**О. Сердюк,** лауреат Сталінских премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Касьянов Олександр Володимирович, генерал-лейтенант—**Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Швиденко, генерал-лейтенант, командуючий армією—**Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Синявський, генерал-майор — **В. Стеценко.** Тимко Рогожин, капітан, ад'ютант Ватутіна—**М. Покотило,** засл. артист УРСР. Прохор Прокопчук, єфрейтор, ординарець Ватутіна—**Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, народний артист УРСР. Галинка Шовкопряд, старший технік-лейтенант—**Р. Кіріна.** Срібний, майор адміністративної служби — **М. Ошеровський, Ю. Тітов.** Мілозоров, полковник інтендантської служби—**М. Волошин.** Лікар, майор медичної служби—**Г. Снегірьов.** Скиба, майор—**О. Немзер.** Черних, гвардії капітан—**М. Кірін.** Артилеристи гвардійці: Несміян—**В. Мізіненко;** Делікатний—**М. Кононенко,** засл. артист УРСР; Харитонов—**В. Бондаренко.** Книш, молодий боєць—**В. Бережний.** Планічка, офіцер чехословацької бригади—**О. Свистунов.** Бжозек, офіцер війська польського —**В. Лавров.** Петров, гвардії майор—**А. Троян.** Другий ад'ютант Ватутіна, старший лейтенант—**М. Микитенко.**

Виставу веде **Д. Бабенко.**

16, 17 (вранці та ввечері), 19 (вранці) квітня

А. Барянов

ПО ТОЙ БІК

П'єса на 4 дії

Переклад І. Беркуна та Є. Ковчанюка.

Постава режисерів **Л. Кіншиної** та **М. Ошеровського.**

Художнє оформлення **С. Йоффе.**

Музичне оформлення **М. Каневського.**

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

Хореограф — **Е. Рабінович.**

Концертмейстер — **Є. Пліщенко.**

Засл. арт. УРСР М. Кононенко в ролі генерала-майора Батуріна.
Фото М. Савченка.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Генерал-майор Батурін, начальник розвідуправління штабу фронту — **М. Кононенко**, засл. арт. УРСР. Майор Ігнатьєв, офіцер військової розвідки — **О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Лейтенант Миколаєва (вона ж Драгоєва), молодший офіцер розвідки — **Г. Гончарова, Є. Петрова,** народн. артистка УРСР. Ад'ютант генерал-майора Батуріна — **М. Микитенко.** Радянські бійці — **В. Бережний, В. Лавров, О. Онофрієнко, Г. Чорний.** Болдирев Володимир, в'язень— **І. Костюченко, Г. Сичук.** Мудзімура, полковник генерального штабу одного з відділів японської військової місії в Харбіні — **С. Верхацький, Г. Козаченко,** засл. артист УРСР. Сугіяма, офіцер японської військової місії — **В. Мізіненко.** Фурута, офіцер японської військової місії— **І. Гавришко, В. Лавров.** Літня японка — **Н. Рантіс.** Молода японка — **Т. Давидова.** Пржедецький, білоемігрант, співробітник японської розвідки — **М. Волошин.** Кислов, білогвардійський генерал—**О. Романенко.** Федосєєв, особистий ординарець генерала Кислова—**М. Кірін.** Біляєва Катя, емігрантка — **О. Валуєва.** Нецветаєв, співробітник японської військової місії—**С. Кошачевський.** Мансуров, співробітник японської військової місії—**Г. Снегірьов.** Лаврова Інна, емігрантка—**Я. Косаківна.** Невідомий відвідувач — **Ю. Тітов.** Стрельнікова Лола, танцюристка в ресторані—**О. Тимофієнко, З. Біляєва.**

Дія відбувається в березні—серпні 1945 р.

Виставу веде — **Р. Хмара.**

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

12, 14, 15, 16, 19, 20 апреля

Лопе де Вега
Перевод **М. Лозинского**

СОБАКА НА СЕНЕ

Комедия в 3 актах, 8 картинах

Постановка режиссера **А. Глаголина.**
Режиссер-ассистент — **Т. Белодворец.**
Художник — **Б. Чернышев.**
Музыка **А. Шац.**
Танцы в постановке **Л. Гай.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Диана, графиня де Бельфлор — **Н. Тамарова,** засл. арт. УССР. Теодоро, ее секретарь — **В. Венцковский, Г. Ратальский.** Ее служанки: Марсела—**Е. Оноприенко, Н. Скоркина.** Доротея—**К. Борискина, М. Шматченко.** Анарда—**З. Кудряшева, Н. Шеремет.** Отавьо — ее мажордом — **П. Пружанский.** Фабьо, ее слуга—**Б. Тоценко.** Граф Федерико—**Г. Столкин, Б. Табаровский.** Маркиз Рикардо—**И. Мальвин, Т. Прево.** Граф Лудовико—**И. Здановский, А. Котляров.** Тристан, слуга Теодоро—**А. Волин.** Леонидо, слуга графа Федерико—**В. Криштоп.** Сельо, слуга маркиза Рикардо—**С. Лерман.** Камило—**М. Иоффе.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

13 апреля

По роману **Л. Толстого**

АННА КАРЕНИНА

Драматическая композиция Н. Волкова в 4-х актах, 18 картинах.

Постановка народного артиста СССР **А. Крамова.**
Режиссер—**В. Лизогуб.**
Художник—**М. Беспалов.**
Музыкальное оформление **А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Алексей Александрович Каренин, действительный статский советник, камергер двора его высочества—**В. Золотарев,** засл. арт. УССР. Анна Аркадьевна Каренина, его жена—**А. Воронович,** нар. арт. УССР. Сережа, их сын—**Л. Соловьева.** Графиня Вронская—**С. Лаппа.** Ее сыновья: Алексей Кириллович Вронский—**В. Северов,** засл. арт. УССР, и Александр Кириллович Вронский—**А. Котляров, И. Любич,** засл. арт. УССР. Варя Вронская, его жена—**Н. Белецкая.** Бетси Тверская—**Н. Тамарова,** засл. арт. УССР; **А. Танеева.** Степан Аркадьевич Облонский (Стива), брат Анны—**Я. Азимов.** Дарья Александровна Облонская (Долли), его жена—**К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Тушкевич—**Р. Брилинг, М. Таранов.** Дипломат—**Д. Васильчиков,** засл. арт. УССР; **В. Шаповалов.** Княгиня Мягкая—**Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Серпуховский — **Б. Тоценко.** Жена посланника—**О. Зубова.** Приятельница Анны— **Р. Семашко.** Гостья Бетси—**З. Кудряшева.** Яшвин—**В. Цветков.** Его высочество—**А. Котляров, Т. Прево.** Генерал—**П. Осокин,** засл. арт. УССР; **О. Привалов.** Корд, жокей—**В. Кропотов, В. Лизогуб.** Доктор—**Г. Столкин.** Акушерка—**К. Туберозова.** Картасов—**Э. Коломийский.** Картасова—**В. Астахова.** Княжна Варвара—**А. Москаленко.** Капитоныч—**Н. Здановский, П. Пружанский.** Молодой лакей у Каренина — **Я. Эдельман.** Корней — **С. Лерман, И. Мальвин.** Марья Ефимовна, няня—**Е. Леонидова.** Кармердинер Вронского—**Б. Табаровский.** Аннушка—**К. Борискина, М. Шматченко.**

Режиссер, ведущий спектакль—**Я. Антоневич.**

Антракты после 7, 11 и 15 картин.

17 (утром) апреля

А. Чехов

ТРИ СЕСТРЫ

Драма в 4-х действиях.

Постановка народного артиста Союза ССР **А. Крамова.**

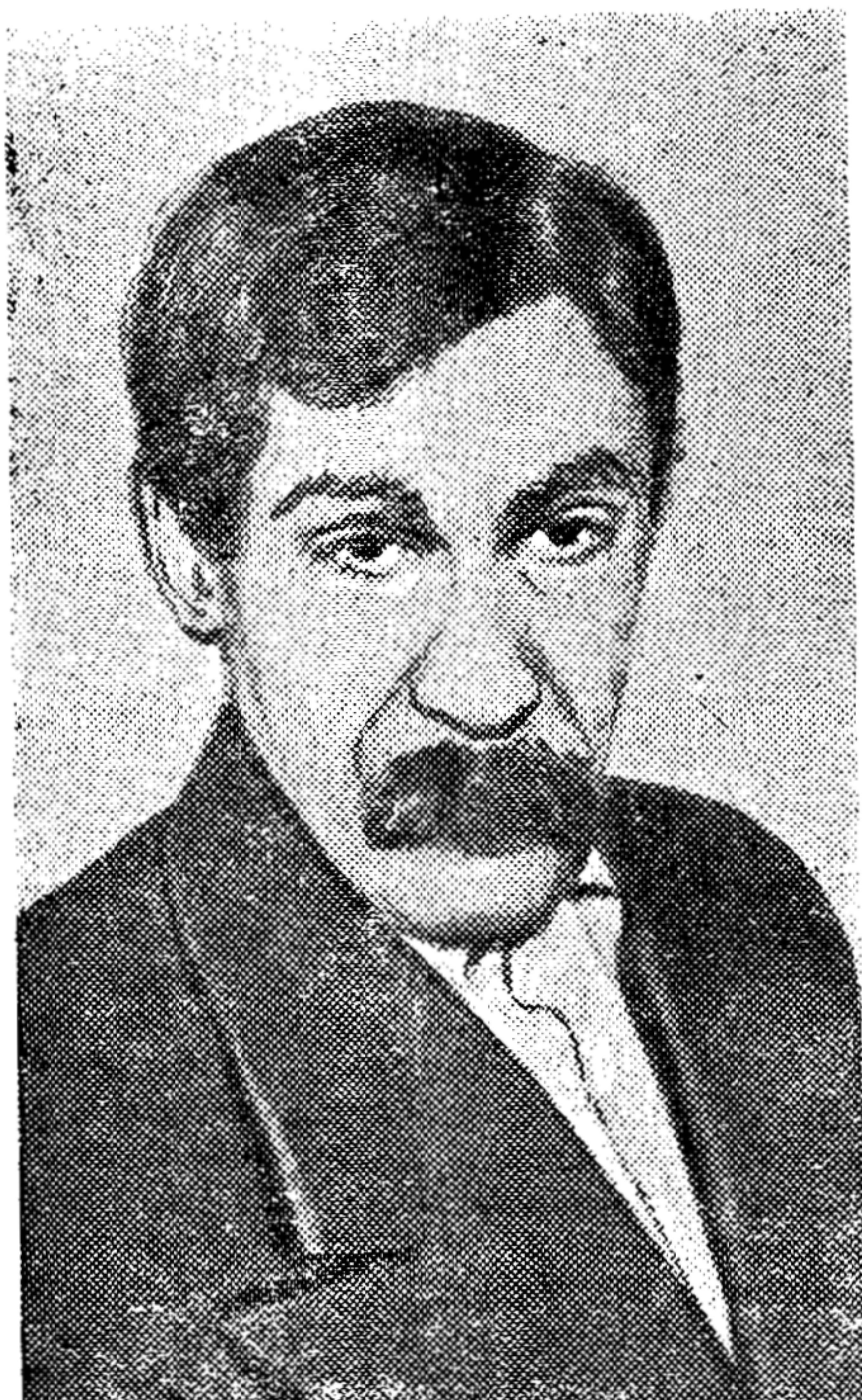
Художник—**Г. Цапок.**

Музыкальное оформление — **А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Прозоров Андрей Сергеевич — **И. Любич,** заслуж. арт. УССР. Наталья Ивановна, его невеста, потом жена — **А. Танеева.** Его сестры: Ольга — **К. Суковская.** Маша — **Н. Тамарова,** заслуж. арт. УССР. Ирина — **А. Воронович,** народн. арт. УССР; **Р. Семашко.** Кулыгин Федор Ильич, учитель гимназии, муж Маши—**Я. Азимов.** Вершинин Александр Игнатьевич, подполковник, командир батареи—**В. Матов,** засл. арт. УССР. Тузенбах Николай Львович, барон, поручик—**В. Северов,** засл. арт. УССР. Соленый, Василий Васильевич, штабс-капитан—**Г Ратальский, В. Шаповалов.** Чебутыкин Иван Романович, военный доктор — **А. Крамов,** народн. арт. СССР. Федотик Алексей Петрович—**Б. Тоценко.** Родэ Владимир Карлович, подпоручик—**В. Лизогуб, Г. Столкин.** Ферапонт, сторож из земской управы—**Э. Коломийский.** Анфиса, няня — **К. Туберозова.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

Артист П. Пружанский в роли Гринева («Московский характер»).
Фото А. Майденберга.

17 (днем) апреля

А. Софронов, лауреат Сталинской премии

МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР

Пьеса в 3-х действиях, 7 картинах

Постановка нар. арт. СССР **А. Крамова.**
Режиссер — **В. Лизогуб.**
Художники: **Д. Власюк** и **З. Винник.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Потапов Алексей Кирьяныч, директор станкозавода—**И. Любич,** засл. арт. УССР. Гринева Ирина Федоровна, его жена, председатель фабкома текстильного комбината—**А. Воронович,** нар. арт. УССР. Гринев Федор Степанович, ее отец, мастер текстильного комбината—**В. Золотарев,** засл. арт. УССР, **П. Осокин,** засл. арт. УССР; **П. Пружанский.** Гринев Виктор, его сын, студент истфака МГУ — **Ф. Кривонос, Л. Молдаванов.** Полозова Нина Ивановна, секретарь райкома ВКП(б) — **К. Гайжевская, К. Суковская.** Кружкова Анна Сергеевна, ткачиха, депутат Верховного Совета — **Р. Семашко, Т. Семичева.** Северова Ольга Ивановна, директор текстильного комбината — **О. Зубова, А. Танеева.** Кривошеин Игнат Сте-

Артистка К. Суковская в роли Полозовой («Московский характер»).

Фото А. Майденберга.

панович, главный технолог станкозавода — **Я. Азимов, Р. Брилинг.** Зайцев Сергей Сергеевич, начальник планового отдела станкозавода — **А. Крамов,** народн. арт. СССР; **В. Лизогуб.** Дружинин, секретарь парткома станкозавода—**Т. Прево.** Свиридов, демобилизованный офицер — **М. Таранов, В. Шаповалов.** Женя, студентка—**Г. Агнивцева, Н. Шеремет.** Шура, секретарь Потапова — **М. Шматченко.** Маша, технический работник райкома ВКП(б) — **В. Астахова, И. Смирнова.** Члены бюро райкома ВКП(б)— **С. Лерман, Г. Сергеев, Б. Табаровский.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

17 апреля

Братья Тур и Шейнин

Кому подчиняется время

Пьеса в 3-х действиях

Постановка режиссера **П. Резникова.**

Художник — **Б. Чернышев.**

Музыка **А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Мартынов Андрей Николаевич, капитан парашютно-десантных войск — **Г. Ратальский.** Калугина Варвара, его невеста — **К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Серафима Петровна, его мать—**Е. Леонидова, К. Туберозова.** Карташев Федор Демьяныч— **П. Осокин,** засл. арт. УССР. Полковник— **В. Кропотов, Т. Прево.** Майор — **С. Лерман.** Крумин Альфред Иванович — **И. Любич,** заслужен. артист УССР; **М. Таранов.** Вилли, учитель лицея в Риге — **Б. Табаровский.** Янис, рабочий, латыш—**Л. Молдаванов.** Мадам Мильда, хозяйка ателье мод—**В. Астахова, О. Зубова.** Рогге Людвиг-Иоганн, гаулейтер Прибалтики—**В. Венцковский, В. Золотарев,** засл. арт. УССР. Шмельц, полковник СС—**В. Лизогуб.** Фрау Шмельц — **Н. Белецкая.** Клингель, обер-лейтенант — **В. Криштоп.** Пал Палыч — **Э. Коломийский, В. Шаповалов.** Тася — **К. Борискина, Э. Кудряшева.** Рубинштейн— **Я. Азимов, И. Мальвин.** Сафир — **Г. Сергеев, Г. Столкин.** Ингрид—**А. Москаленко.** Савицкий—**В. Кривонос.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

ТЕАТР ★ МУЗКОМЕДІЇ

12, 13, 14, 16, 17 (вранці і ввечері), 19 квітня

А. Арго, **М. Адуєв**

Ш. Лекок

ПРЕМ'ЄРА

ЖІРОФЛЕ-ЖІРОФЛЯ

Опера-буф на 3 дії. Переклад **І. Муратова.**

Постава **Л. Івашутича,** нар. арт. УзРСР.
Диригент—**С. Солящанський,** засл. арт. УРСР.
Оформлення **Н. Соболя.**
Балетмейстер—**В. Нікітін.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дон Балеро д'Альказаразас — **М. Іванов.** Донна Аврора—**Н. Попова.** Жірофле-Жірофля—**Н. Аннікова, А. Лундишева.** Пакіта—**К. Великосельська, В. Омельченко.** Педро—**К. Райданов.** Мурзук—**О. Райданов.** Мараскін—**Л. Уманець.** Адмірал Матаморос — **Л. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **М. Мармур.** Кузени—**І. Бурменко, М. Гавриленко, А. Зуб, В. Рухманов.**

БАЛЕТ:

1. Мавританський танок.
2. Іспанський танок.
3. Вальс.

Виконують солісти балету: **В. Балацький, О. Борісова, А. Венгеров, Л. Кабанець, Е. Коновальчик, Л. Лебеденко, В. Лісновська, Р. Нікітіна, Г. Осадча, В. Семьонов, Б. Ройфа, Б. Хильченко** та весь ансамбль балету.
Виставу веде—**Н. Арбо.**

15, 20 квітня

А. Лепін,
засл. діяч мистецтв Латв. РСР.

Є НА ВОЛЗІ ГОРОДОК

Музична комедія на 3 дії, 4 картини
Текст **А. Гендельштейна і І. Петрова**

Переклад **В. Сокола**

Постава **М. Аваха.**
Дириґенти — **М. Хайкін, Ю. Чернін.**
Художник — **С. Йоффе.**
Балетмейстер — **В. Нікітін.**
Режисер — **М. Іванов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віктор Білоненко — **Г. Охріменко.** Олена Павлова — **К. Великосельська, А. Лундишева.** Сергій Іванович Павлов—**Д. Волков.** Віра Олександрівна Павлова—**А. Алмазова.** Льоня Глазкін — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Зіночка Рощіна — **З. Мізіненко, В. Омельченко.** Страусов — **М. Іванов.** Страусова—**Н. Попова, Л. Романенко.** Никонор — **К. Передерніков.** Федосей — **І. Білашенко.** Гасан — **І. Бурменко.** Жора — **М. Мармур.** Петя—**М. Гавриленко.** Вася—**А. Зуб.** Шофер—**О. Бондаренко.** Маруся—**А. Коваленко.** Галя — **В. Омельченко.** Наташа—**Т. Бєзяєва, А. Лазуренко.** Касирка—**М. Вербицька, Р. Коваль.** Студенти—**І. Горох, С. Киричек, Г. Рибалкін, З. Рухманев.** Малов—**Є. Грицюк.** Власова—**Ф. Пергамент, Н. Чистякова.**

БАЛЕТ:

1. Матроський танок.
2. Волзька лірика.
3. Руська пляска.

Виконують солісти балету: **В. Балацький, О. Борісова, А. Венгеров, Л. Кабанець, Е. Коновальченко, О. Лашкевич, Л. Лебеденко, В. Лісновська, Р. Нікітіна, В. Семьонов, Б. Хильченко** та весь ансамбль балету.
Виставу веде **Н. Боровкова.**

Відповідальний редактор **З. СМОКТІЙ.**
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства"

БЦ 07179. Друкарня „Мистецтво", Харків, Пушкінська, 44. Зам. 292. Тираж 2000.

Харківський Державний

Український Театр

МУЗИЧНОЇ КОМЕДІЇ

ГОТУЄТЬСЯ ДО ПОСТАВИ

Музика лауреата Сталінської премії
В. МОКРОУСОВА

Текст лауреата Сталінської премії
І. ЛУКОВСЬКОГО

Переклад В. СОКОЛА

„РОЗА ВІТРІВ"

Музкомедія на 3 дії

Постава І. РАДОМИСЬКОГО
Художник — С. ЙОФФЕ
Балетмейстер — В. НІКІТІН

Ціна 2 крб.

ХАРЬКОВСКИЙ
ГОСУДАРСТВЕННЫЙ
РУССКИЙ
ДРАМАТИЧЕСКИЙ
ТЕАТР

■ ■ ■

ГОТОВИТСЯ К ПОСТАНОВКЕ

А. СУХОВО-КОБЫЛИН

СВАДЬБА КРЕЧИНСКОГО

Комедия в 3-х действиях

Постановка засл. артиста УССР
И. ЛЮБИЧА

Художник Ю. РЫЖИКОВ

Режиссер-ассистент
Э. КОЛОМИЙСКИЙ